

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 09, 2018

Nummer 9, 2018

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:326](#) 13-03-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:321](#) 13-03-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:330](#) 13-03-2018

RECHTSPRAAK

Het oordeel van het hof dat het verzoek tot het horen van de minderjarige getuige moest worden afgewezen, is niet zonder meer begrijpelijk.

Het middel klaagt over de afwijzing van het door de verdediging gedane verzoek tot het horen van [betrokkene 1] als getuige.

Ingevolge artikel 288 lid 1 onder b Sv kan de rechter van het verhoor van een niet-verschenen getuige afzien indien het gegronde vermoeden bestaat dat de gezondheid of het welzijn van de getuige door het afleggen van een verklaring ter terechtzitting in gevaar wordt gebracht en het voorkomen van dit gevaar zwaarder weegt dan het belang om de getuige ter terechtzitting te kunnen ondervragen. Ook in een geval waarin het gaat om ontucht met een minderjarige, zal de rechter dus, indien hij daartoe de in genoemd artikellid vermelde gronden aanwezig acht, het belang van het slachtoffer mogen doen prevaleren boven het recht van de verdachte om het slachtoffer te (doen) ondervragen.

De vraag of dat gegronde vermoeden bestaat, dient te worden beantwoord tegen de achtergrond van het in artikel 6 EVRM gegarandeerde recht van de verdachte op een eerlijk proces. Daaruit volgt dat de rechter zijn oordeel ten aanzien van vorenbedoeld belang van de getuige zal moeten motiveren aan de hand van concrete feiten en omstandigheden, zoals het oordeel van een deskundige (vgl. EHRM 10 november 2005, 54789/00, NJ 2006/239, r.o. 69 en 72 (*Bocos Cuesta*) alsmede HR 6 juli 2010, ECLI:NL:HR:2010:BL9001, NJ 2010/509).

In het licht van het hiervoor overwogene en mede gelet op hetgeen door de verdediging aan het verzoek tot het horen van [betrokkene 1] als getuige ten grondslag is gelegd, is het oordeel van het hof dat dit verzoek moet worden afgewezen omdat de gezondheid of het welzijn van de minderjarige [betrokkene 1] door het afleggen van een verklaring 'in gevaar wordt gebracht', niet zonder meer begrijpelijk. Immers, niet blijkt op grond van welke concrete feiten en omstandigheden het hof tot het oordeel is gekomen dat de gezondheid of het welzijn van [betrokkene 1] door het afleggen van een verklaring in gevaar wordt gebracht en dat dit belang dient te prevaleren boven het belang van de verdachte om haar als getuige te kunnen (doen) horen. De enkele verwijzing naar 'de zeer jeugdige leeftijd' is daartoe niet voldoende, mede in

aanmerking genomen dat het hof zich niet heeft uitgelaten over de mogelijkheid tot het treffen van maatregelen ter bescherming van het belang van het welzijn van [betrokkene 1] indien zij als getuige zou worden gehoord.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-03-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:326

Zaaknummer: 16/02004

Rechters: W.A.M. van Schendel, V. van den Brink en J.C.A.M. Claassens

Advocaten: B. Kizilocak

Wetsartikelen: 288 Sv

RECHTSPRAAK

Slagende klacht aangaande de afwijzing door het hof van het verzoek tot aanhouding van de behandeling van de zaak in verband met de verhindering van de raadvrouw van verdachte.

Het middel klaagt onder meer over de afwijzing door het hof van het voorafgaand aan de terechtzitting in hoger beroep door de raadvrouw van de verdachte per e-mailbericht gedane verzoek tot aanhouding van de behandeling van de zaak in verband met haar verhindering.

Uit het samenstel van de bepalingen in artikel 278 lid 3 en 4, 329, 330 en 331 lid 1 Sv, die ingevolge artikel 415 lid 1 Sv in hoger beroep van overeenkomstige toepassing zijn, volgt dat op een verzoek van de verdachte om uitstel van de behandeling als bedoeld in artikel 278 lid 3 Sv ter terechtzitting moet worden beslist – nadat het Openbaar Ministerie omtrent dat verzoek is gehoord – en dat het verzuim om op een dergelijk verzoek te beslissen met nietigheid is bedreigd. Redelijke wetstoepassing brengt mee dat een en ander gelijkelijk geldt indien het gaat om een verzoek tot uitstel dat is gedaan door de op de voet van artikel 279 lid 1 Sv gemachtigde raadsman op de grond dat deze is verhinderd om ter terechtzitting te verschijnen. Ook dan zal het proces-verbaal van de terechtzitting op straffe van nietigheid een uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing op het verzoek dienen te behelzen. Aldus wordt verantwoord op welke wijze de belangen van enerzijds de verdachte, mede gelet op hetgeen voor hem op het spel staat, en anderzijds die van een doelmatige rechtspleging zijn afgewogen.

Een en ander neemt niet weg dat om praktische redenen door (de voorzitter van) het gerecht reeds voorafgaande aan de terechtzitting aan degene die om aanhouding verzoekt kan worden kenbaar gemaakt wat het voorlopig oordeel van het gerecht omtrent het verzoek is. De uiteindelijke beslissing dient evenwel steeds ter terechtzitting te worden genomen en in het proces-verbaal van die terechtzitting te worden vastgelegd (vgl. HR 11 oktober 2005, ECLI:NL:HR:2005:AT5663, *NJ 2007/454*).

Het proces-verbaal van de terechtzitting houdt niet in een uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing van het hof omtrent het verzoek van de raadvrouw tot uitstel van de behandeling, noch dat het Openbaar Ministerie omtrent dat verzoek is gehoord. Het proces-verbaal van de

terechtzingting in hoger beroep houdt alleen in als mededeling van de voorzitter van het hof dat een door de raadvrouwe van de verdachte gedaan verzoek om aanhouding van de behandeling van de zaak voorafgaand aan de terechtzingting is afgewezen. Het verzuim van het hof om ter terechtzingting te beslissen heeft, naar voortvloeit uit hetgeen onder 2.3 is overwogen, nietigheid van het onderzoek ter terechtzingting en de naar aanleiding daarvan gegeven uitspraak tot gevolg.

Voor zover het middel daarover klaagt, is het terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug de zaak naar het Gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-03-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:330

Zaaknummer: 16/03369

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en J.C.A.M. Claassens

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 278 Sv, 330 Sv en 415 Sv

RECHTSPRAAK

Is het recht tot strafvordering ten aanzien van het verbergen van een lijk als bedoeld in artikel 151 Sr verjaard?

Het middel klaagt dat het hof ten onrechte heeft geoordeeld dat het recht tot strafvordering ten aanzien van het onder 3 ten laste gelegde voor zover betrekking hebbende op het 'verbergen' als bedoeld in artikel 151 Sr niet is verjaard en dat het Openbaar Ministerie in zoverre ontvankelijk is in de vervolging.

Blijkens zijn overweging heeft het hof geoordeeld dat 'verbergen' als bedoeld in artikel 151 Sr ook ziet op het 'verborgen houden'. Dat oordeel is juist. Het middel dat van een andere opvatting uitgaat, faalt derhalve.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-03-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:321

Zaaknummer: 17/01428

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en M.T. Boerlage

Advocaten: J. Boksem

Wetsartikelen: 151 Sr en 70 Sr